

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 16.12.2005
KOM(2005) 661 lopullinen

2005/0254 (ACC)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä

{SEC(2005) 1657}

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Joulukuussa 2003 komissio toimitti 133 artiklassa tarkoitetulle neuvoston komitealle valmisteluasiakirjan mahdollisesta EU:n alkuperämerkintäjärjestelmästä sen jälkeen, kun eräät jäsenvaltiot ja tuotannonalat olivat jälleen osoittaneet kiinnostusta asiaan. Kyseiset jäsenvaltiot ja tuotannonalat ilmaisivat kasvavan huolensa siitä, että näyttöä tuontituotteiden harhaanjohtavista ja/tai vilpillisistä alkuperämerkinnöistä alkoi olla yhä enemmän. Ne esittivät, että käyttöön otettaisiin säännöt, joilla tuontituotteiden ja/tai EU-tuotteiden alkuperämerkintä tehtäisiin pakolliseksi.

Vuoden 2004 ensimmäisellä puoliskolla komissio käynnisti asiaa koskevan kuulemismenettelyn, jonka yhteydessä kuultiin tärkeimpien sidosryhmien eli teollisuuden, ammattijärjestöjen, kuluttajien ja muiden toimielinten edustajia. Kuulemisen tuloksista keskusteltiin 133 artiklan komiteassa heinäkuussa 2004. Komitea pyysi komissiota jatkamaan osapuolten kuulemista ja erityisesti selvittämään mahdollisuudet ottaa käyttöön tiettyihin tuontitavaroiden luokkiin sovellettava alkuperämerkintäjärjestelmä sekä tutkimaan myös muita vaihtoehtoja ja esittämään päätelmänsä ja suosituksensa neuvostolle. Sidoryhmien kuulemista jatkettiin tämän perusteella syyskuusta 2004 huhtikuuhun 2005.

Kuulemismenettelyn tulosten perusteella laadittiin liitteenä oleva asetusluonnos, jossa esitetään, että käyttöön otetaan pakollinen alkuperämerkintäjärjestelmä, joka koskee tiettyjä tätä aloitetta kannattavia aloja (ks. liite) ja jota sovelletaan pelkästään tuontitavaroihin. Tässä vaihtoehdossa otetaan kaiken kaikkiaan parhaiten huomioon eri sidoryhmien pääosan (teollisuus, ammattijärjestöt ja osa kuluttajaliikettä) edut. Lisäksi se mahdollistaa muille asianomaisille osapuolille (tuotantoon muualle siirtäneet EU:n yritykset, kauppiat) aiheutuvien kustannusten ja kielteisten vaikutusten minimoimisen ja varmistaa samalla, että aloitteen poliittisia tavoitteita voidaan viedä eteenpäin.

Euroopan yhteisöllä ei ole tällä hetkellä lainkaan lainsäädäntöä teollisuustuotteiden alkuperämerkinnän ("made in" eli "valmistettu x-maassa") käytöstä. Äskettäin annetussa direktiivissä, jonka tarkoituksena on yhdenmukaistaa sopimattomien kaupallisten menettelyjen markkinavalvontaa, käsitellään eräiltä osin myös alkuperämerkintöjen harhaanjohtavaa käyttöä. Direktiivissä ei kuitenkaan määritellä "made in" -käsitettä eikä siinä anneta tulliviranomaisille mahdollisuutta tehdä tarkastuksia. Joissakin jäsenvaltioissa sovelletaan vapaaehtoista alkuperämerkintää koskevia sääntöjä, mutta nämäkin ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa.

Nykytilanteessa EY on huonommassa asemassa kuin kauppakumppaninsa, jotka edellyttävät tuontitavaroilta alkuperämerkintää. Niinpä EY:n tuottajat eivät pääse hyötymään Euroopan yhteisön alueella tuottamiseen liitettävistä eduista valmistaessaan kulutustavaroita, joiden osalta alkuperämaalla on vaikutusta ostopäätökseen. Lisäksi käyttämättä jää tilaisuus tehostaa virheellisten tai harhaanjohtavien alkuperätietojen torjuntaa. EY:ltä jää näin myös käyttämättä tilaisuus parantaa eräiden tuotteiden alkuperää koskevien tietojen levittämistä kuluttajille, mistä voisi olla hyötyä myös edellä mainitun direktiivin täytäntöönpanossa. Tällä asetusluonnoksella pyritään korjaamaan juuri näitä puutteita.

EY:n tärkeimmät kauppakumppanit kuten Japani, Kanada, Kiina ja Yhdysvallat vaativat jo tuontitavaroilta alkuperämerkintää. EY:ssä toimivien viejien on noudatettava näitä vaatimuksia ja merkittävä tuotteisiinsa niiden alkuperämaa. Tällä ehdotuksella otetaan

käyttöön vastaava lainsäädäntö, minkä ansiosta EY pääsee tasavertaiseen asemaan kauppakumppaneidensa kanssa.

Alkuperämerkintöjä varten tarvittavan yhteisen alkuperämääritelmän sekä alkuperän merkitsemistä koskevien sääntöjen ja yhteisten valvontasääntöjen puuttuminen vaikuttaa sekä kuluttajiin, joita saatetaan johtaa harhaan heidän ostotensa alkuperän suhteen tai joilta evätään tuontitavaroiden alkuperää koskevat tiedot, että EY:n teollisuuden kilpailukykyyn.

Alkuperämerkintä auttaa myös estämään yhteisön tuotannonalan maineen tahraantumisen virheellisten tai suorastaan vilpillisten alkuperätietojen johdosta.

Alkuperämerkintä helpottaisi kuluttajien valintoja ja auttaisi osaltaan vähentämään vilpillisten alkuperätietojen määrää. Avoimuuden parantaminen ja kuluttajille suunnatun tiedotuksen lisääminen sikäli kuin on kyse tavaroiden alkuperästä edistää myös sen Lissabonin toimintasuunnitelmassa esitetyn tavoitteen saavuttamista, jonka mukaan vilpillisen kilpailun vuoksi kärsimään joutuvien eurooppalaisten tuotteiden kilpailukykyä on pyrittävä parantamaan.

Alkuperämaan määrittelyssä päätettiin tukeutua muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskeviin EY:n sääntöihin, joita sovelletaan muihinkin tullitarkoituksiin. Näiden sääntöjen soveltaminen alkuperämerkintöjen yhteydessä on sopusoinnussa alkuperäsääntöjä koskevasta WTO:n sopimuksesta johtuvien EY:n sitoumusten kanssa.

Uudesta järjestelmästä aiheutuvien rasitteiden pitämiseksi mahdollisen pienenä asetuksessa vahvistetaan tuotteiden merkintävaatimuksille ja -edellytyksille pelkästään sellainen minimitaso, joka on tarpeen, jotta voitaisiin varmistaa alkuperämerkinnän helppo havaittavuus ja ymmärrettävyys kuluttajien kannalta samalla, kun pidetään huolta siitä, että merkintää ei ole helppo vaihtaa tai väärentää. Asetuksen mukaan tuotteen alkuperä voidaan osoittaa ”made in” -ilmaisulla tai muilla vastaavilla ilmaisulla millä tahansa Euroopan yhteisön virallisista kielistä, kunhan lopullinen kuluttaja ymmärtää kyseistä kieltä.

Koska alkuperämerkinnän kiinnittämistapa saattaa riippua siitä, mikä tuote on kyseessä, asetuksessa annetaan komissiolle valtuudet antaa asiasta lisäsäännöksiä. Komissiolle annetaan lisäksi oikeus lisätä alkuperämerkintäjärjestelmään uusia aloja tai poistaa niitä, koska myös muut tuotannonalat saattavat olla kiinnostuneita liittymään järjestelmään tai se saattaa osoittautua vähemmän hyödylliseksi toisille aloille.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tätä asetusta olisi sovellettava maahantuotaviin teollisuustuotteisiin lukuun ottamatta kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000² 1 artiklassa määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita ja elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002³ 2 artiklassa määriteltyjä elintarvikkeita.
- (2) Tiettyjen tuotteiden alkuperämaan merkitsemistä koskevien yhteisön sääntöjen puuttuminen ja jäsenvaltioissa voimassa olevien järjestelmien erot tässä suhteessa ovat johtaneet tilanteeseen, jossa useilla aloilla on voitu todeta, että merkittävässä osassa kolmansista maista tuoduista ja yhteisön markkinoilla myydyistä tuotteista ei ilmoiteta alkuperämaata tai kyseinen tieto on harhaanjohtava.
- (3) Muut tärkeät kauppakumppanit tunnustavat alkuperämerkintöjen taloudellisen merkityksen kuluttajien päätösten ja kaupan kannalta ja ovat antaneet määräyksiä alkuperämerkintöjen pakollisuudesta. Yhteisössä toimivien viejien on noudatettava näitä määräyksiä ja merkittävä kyseisille markkinoille vietäviin tuotteisiin niiden alkuperä.
- (4) Euroopan yhteisöt olisi saatettava yhdenvertaiseen asemaan kauppakumppaneidensa kanssa ottamalla käyttöön vastaava lainsäädäntö, joka samalla estää osaltaan tiettyjen tuontitavaroiden alkuperää koskevia virheellisiä tai harhaanjohtavia ilmoituksia.
- (5) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

³ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁴ mukaan tavaran maantieteellistä alkuperää koskevalla tiedolla voi olla kuluttajien kannalta kaupallista arvoa. Direktiivissä todetaan, että jos maantieteellistä alkuperää koskeva virheellinen tai harhaanjohtava tieto saa kuluttajan ostamaan tuotteen, jota hän ei olisi muuten ostanut, kyse saattaa olla sopimattomasta kaupallisesta menettelystä. Direktiivissä ei vaadita tavaroiden maantieteellisen alkuperän ilmoittamista eikä siinä määritellä alkuperän käsitettä.

- (6) Yhteisen alkuperämääritelmän vahvistaminen alkuperämerkintöjä varten sekä alkuperän merkitsemistä koskevien sääntöjen ja yhteisten valvontasääntöjen antaminen loisivat tasapuoliset toimintaedellytykset, helpottaisivat kuluttajien valintoja sääntöjen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ja auttaisivat osaltaan vähentämään harhaanjohtavien alkuperätietojen määrää.
- (7) Alkuperämerkinnän käyttöönottolla voidaan vaikuttaa siihen, että yhteisön tiukat normit saadaan toimimaan yhteisön teollisuuden ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten eduksi. Lisäksi se auttaa estämään yhteisön tuotannonalan maineen tahraantumisen virheellisten alkuperätietojen johdosta. Avoimuuden parantaminen ja kuluttajille suunnatun tiedotuksen lisääminen sikäli kuin on kyse tavaroiden alkuperästä edistää siten Lissabonin toimintasuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.
- (8) Tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT-sopimuksen) IX artiklan mukaan WTO:n jäsenet voivat hyväksyä ja toimeenpanna tuontitavaroiden alkuperämerkkejä koskevia lakeja ja säännöksiä erityisesti suojellakseen kuluttajia petollisilta tai harhaanjohtavilta ilmoituksilta.
- (9) Euroopan yhteisön sekä Bulgarian, Romanian, Turkin ja ETA-sopimuksen sopimuspuolten välisten sopimusten nojalla kyseisistä maista peräisin olevat tuotteet olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (10) Muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat Euroopan yhteisön säännöt vahvistetaan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92⁵ ja sen soveltamissäännöksissä eli tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93⁶. Näitä alkuperäsääntöjä on suotavaa käyttää tuontitavaroiden alkuperän määrittämiseen tätä asetusta sovellettaessa. Kaupan alan toimijoiden ja viranomaisten jo hyvin tunteman käsitteen käyttäminen helpottanee sen käyttöönottoa ja soveltamista. Muuta kuin etuuskohteluun oikeutettavaa alkuperää koskevia sääntöjä olisi sovellettava kaikkien muuta kuin etuuskohtelua koskevien kauppapoliittisten välineiden yhteydessä. Päällekkäisyyksiä ilmoituksissa ja asiakirjoissa olisi vältettävä.
- (11) Teollisuudelle, kaupalle ja viranomaisille koituvien rasitteiden rajoittamiseksi alkuperämerkintä olisi säädettävä pakolliseksi niillä aloilla, joilla se komission suorittaman ennakkokuulemisen perusteella tuottaa lisäarvoa. Tämän asetuksen

⁴ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁵ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁶ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 837/2005 (EUVL L 139, 2.6.2005, s. 1).

alakohtaista soveltamisalaa olisi voitava mukauttaa helposti. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että tietyille tuotteille voidaan myöntää poikkeuksia teknisistä tai taloudellisista syistä tai siksi, että alkuperämerkintä on niiden tapauksessa muuten tarpeeton tämän asetuksen tavoitteiden kannalta. Näin voi olla erityisesti tapauksissa, joissa alkuperämerkintä vahingoittaisi asianomaisia tavaroita, tai kun kyse on tietyistä raaka-aineista.

- (12) Olisi annettava säännökset siitä, että toimivaltaisten viranomaisten suorittamissa tarkastuksissa saatuja/tarkistettuja tietoja tavaroiden alkuperästä voidaan vaihtaa, myös sellaisten viranomaisten sekä muiden henkilöiden ja yhteisöjen kanssa, joille jäsenvaltiot aikovat direktiivin 2005/29/EY mukaisesti antaa täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon henkilötietojen suoja, liikesalaisuuden ja teollisen salaisuuden suojaamista sekä ammatillista ja hallinnollista salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset.
- (13) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁷ mukaisesti.
- (14) Matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyvät, heidän omaan käyttöönsä tarkoitetut tavarat olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle tullittomuuden myöntämistä koskevien säännösten asettamissa rajoissa ja sillä edellytyksellä, että mikään ei viittaa siihen, että tavaroita kuljetettaisiin osana kaupallista toimintaa. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että myös muut yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 918/83 tarkoitetut tapaukset voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle asiasta annettavilla soveltamissäännöksillä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan teollisuustuotteisiin lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa määriteltyjä elintarvikkeita.
2. Alkuperämerkinnällä on varustettava tämän asetuksen liitteessä luetellut kolmansista maista tuotavat tavarat, lukuun ottamatta tavaroita, jotka ovat peräisin Euroopan yhteisöjen, Bulgarian, Romanian, Turkin ja ETA-sopimuksen sopimuspuolten alueelta.

Alkuperämerkintää koskevasta velvollisuudesta voidaan myöntää poikkeus sellaisten tavaroiden tapauksessa, joiden merkitseminen näyttää teknisistä tai kaupallisista syistä mahdottomalta.
3. Käsitteillä 'alkuperä' ja 'peräisin oleva' viitataan yhteisön tullikoodeksin 22–26 artiklassa tarkoitettuun muuhun kuin etuuskohteluun oikeuttavaan alkuperään.

⁷ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

4. 'Markkinoille saattamisella' tarkoitetaan loppukäyttöön tarkoitettujen yksittäisten tuotteiden asettamista saataville yhteisön markkinoilla jakelua ja/tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta.
5. 'Toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan viranomaisia, jotka osallistuvat tällaisten tavaroiden valvontaan joko maahantuonnin tai markkinoille saattamisen yhteydessä.
6. Tätä asetusta ei sovelleta matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyviin, muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin tarkoitettuihin tavaroihin tullittomuuden myöntämistä koskevien säännösten asettamisessa rajoissa ja sillä edellytyksellä, että mikään ei erityisesti viittaa siihen, että kyseisiä tavaroita kuljetettaisiin osana kaupallista toimintaa.

Kun tuontitavaroille voidaan myöntää tullittomuus asetuksen (ETY) N:o 918/83⁸ mukaisesti, eikä mikään erityisesti viittaa siihen, että kyseisiä tavaroita kuljetettaisiin osana kaupallista toimintaa, myös nämä tavarat voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä niiden tavaraluokkien yksilöimiseksi, joihin 6 kohtaa sovelletaan.

2 artikla

Tavaroiden maahantuonnin tai markkinoille saattamisen edellytyksenä on alkuperämerkintä tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

3 artikla

1. Tavaroihin on merkittävä niiden alkuperämaa. Pakattujen tavaroiden osalta kyseinen merkintä on tehtävä erikseen pakkaukseen.

Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä yksilöidäkseen tapaukset, joissa pakkaukseen tehty merkintä hyväksytään itse tavaroihin kiinnitettävän merkinnän sijasta. Näin olisi toimittava erityisesti silloin, kun lopullinen kuluttaja tai käyttäjä yleensä saa tavarat käyttöönsä niiden tavanomaisessa pakkauksessa.

2. Tavaroiden alkuperä ilmoitetaan "Valmistettu" -sanalla yhdistettynä alkuperämaan nimeen. Merkintä voidaan tehdä millä tahansa Euroopan yhteisöjen virallisella kielellä sillä edellytyksellä, että lopullisten asiakkaiden siinä jäsenvaltiossa, jossa tavaroita on tarkoitus pitää kaupan, on helppo ymmärtää kyseistä kieltä.
3. Alkuperämerkintä on tehtävä helposti luettavain ja pysyvin kirjaimin, sen on oltava näkyvässä tavanomaisen käsittelyn aikana ja erotuttava selvästi muista tiedoista, eikä

⁸ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

se myöskään se saa olla harhaanjohtava eikä omiaan antamaan virheellistä vaikutelmaa tuotteen alkuperästä.

4. Tavaroiden on oltava vaadittava merkintä maahantuontihetkellä. Kyseistä merkintää ei saa poistaa eikä omavaltaisesti muuttaa, ennen kuin tavarat on myyty lopulliselle kuluttajalle tai käyttäjälle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteuttavia toimenpiteitä.

4 artikla

Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä erityisesti seuraavia tarkoituksia varten:

- määrittääkseen alkuperämerkintöjen tarkan muodon ja niitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt,
- laatiakseen kaikilla yhteisön kielillä luettelon ilmaisuista, jotka selvästi osoittavat, että tavarat ovat peräisin merkinnässä ilmoitetusta maasta,
- yksilöidäkseen tapaukset, joissa yleisesti käytetyt lyhenteet osoittavat täysin selvästi alkuperämaan ja joissa niitä voidaan käyttää tässä asetuksessa säädettyihin tarkoituksiin,
- yksilöidäkseen tapaukset, joissa tavaroihin ei voida tai ei tarvitse tehdä merkintää teknisistä tai taloudellisista syistä,
- määrittääkseen muut säännöt, joita mahdollisesti tarvitaan, kun tavaroiden todetaan olevan ristiriidassa tämän asetuksen kanssa,
- saattaakseen ajan tasalle tämän asetuksen liitteen, jos arvio alkuperämerkinnän tarpeellisuudesta tietyllä alalla on muuttunut.

5 artikla

1. Tavarat eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jos:
 - niissä ei ole alkuperämerkintää,
 - alkuperämerkintä ei vastaa tavaroiden alkuperää,
 - alkuperämerkintä on vaihdettu tai poistettu tai sitä on muuten omavaltaisesti muutettu, paitsi jos kyse on tämän artiklan 3 kohdan nojalla vaaditusta korjauksesta.
2. Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat tämän asetuksen noudattamisen osoittamiseksi esitettäviä ilmoituksia ja todistusasiakirjoja.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen

varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä myös mahdollisista niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

4. Jos tavarat eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet velvoittaakseen tavaroiden omistajan tai kenen tahansa muun niistä vastuussa olevan henkilön merkitsemään tavarat tämän asetuksen mukaisesti ja omalla kustannuksellaan.
5. Jos se on tarpeen tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tämän asetuksen noudattamisen valvonnan yhteydessä saamiaan tietoja keskenään ja myös sellaisten viranomaisten ja muiden henkilöiden tai yhteisöjen kanssa, jotka ovat saaneet jäsenvaltioilta asiaan liittyviä valtuuksia direktiivin 2005/29/EY 11 artiklan mukaisesti.

6 artikla

1. Komissiota avustaa alkuperämerkintäkomitea, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.
Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Asetuksen 2, 3 ja 5 artiklaa aletaan soveltaa 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen. Komissio voi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen pidentää tätä määräaikaa sillä ajanjaksolla, jonka toimijat tarvitsevat voidakseen noudattaa täytäntöönpanosäännöksissä vahvistettuja alkuperämerkintävaatimuksia, ja joka tapauksessa vähintään kuudella kuukaudella.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

Tuotteet, joihin tätä asetusta sovelletaan, yksilöidään CN-koodien avulla.

CN-koodi	Tavaran kuvaus
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107 to 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)	”Crust-käsitelty” ja viimeistelty nahka
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Jalkineiden pohjat ja korot, nauhat, osat, synteettiset, muut
4201 / 4202 / 4203 / 4204 / 4205 / 4206	Satula- ja valjasteokset, matkatarvikkeet, käsilaukut ja niiden kaltaiset säilytysesineet, suolesta valmistetut tavarat
4303 / 4304	Vaatteet, vaateustarvikkeet ja muut turkisinahasta valmistetut tavarat, tekoturkikset ja niistä valmistetut tavarat
50–63 ryhmä	Tekstiilit ja tekstiilitavarat
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Jalkineet, nilkkaimet ja niiden kaltaiset tavarat
6907 / 6908 / 6911 / 6912 / 6913 / 691490100	Keraamiset tuotteet
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Lasiesineet, jollaisia käytetään pöytä-, keittiö-, toaletti- tai toimistoesineinä, sisäkoristeluun tai sen kaltaiseen tarkoitukseen (muut kuin nimikkeisiin 7010 ja 7018 kuuluvat), lyijykristallia
7113/7114/7115/7116	Korot ja niiden osat, jalometallia tai jalometallilla pleteroitua metallia, kulta- ja hopeasepänteokset ja niiden osat, jalometallia tai jalometallilla pleteroitua metallia, muut tavarat jalometallia tai jalometallilla pleteroitua metallia, tavarat, jotka on valmistettu luonnonhelistä tai viljellyistä helmistä tai luonnon-, synteettisistä tai rekonstruoiduista jalo- tai puolijalokivistä
94 ryhmä	Huonekalut, vuoteiden joustin pohjat ja vuodevarusteet kuten patjat ja tyynyt, valaisimet ja valaistusvarusteet, valokilvet ja niiden kaltaiset tavarat, tehdasvalmisteiset rakennukset
9603	Luudat, harjat (myös jos ne ovat koneiden, laitteiden tai kulkuneuvojen osia), siveltimet, käsikäyttöiset mekaaniset lattianlakaisimet, moottorittomat, sekä mopit ja höyhenhuiskut; luudan- tai harjantekoon tarkoitettut valmiit harjaskimput ja -tupsut; maalaustyyny ja -telat; kumi- ja muut kuivauspyyhkimet (ei kuitenkaan kuivaustelat)